

Received: 14 เม.ย. 2567

Revised: 14 ก.ค. 2567

Accepted: 17 ก.ค. 2567

แบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับ
สถาบันอุดมศึกษาของไทย

Supply Chain Information Model for Excellence Development Plan Management
for Thai Higher Education Institutions

อรรถพล จันทร์สมุต*

สำนักงานคณบดี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Artaphon Chansamut*

Dean office, Faculty of home Economic Technology

Rajamangala university of Technology Krungthep

*Corresponding author: artaphon.c@mail.rmuk.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ กล่าวถึง แบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทยสามารถจัดเก็บข้อมูลงานวิจัย บุคลากร ผลการประเมินตัวชี้วัดผล การดำเนินงาน ตัวชี้วัดศักยภาพขององค์กรของแต่ละกลุ่มในสถาบันอุดมศึกษาได้ จุดมุ่งหมายสูงสุดของการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย 2) เพื่อประเมินแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย การดำเนินงานวิจัยแบ่งเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) ร่างแนวคิดการวิจัยของแบบจำลองเบื้องต้น 3) พัฒนาแบบจำลอง 4) จัดทำแบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมของแบบจำลองและส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอความเห็นเกี่ยวกับแบบจำลอง 5) เสนอแบบจำลองให้กับผู้ทรงคุณวุฒิ 6) รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละองค์ประกอบ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 16 คน ในสาขาห่วงโซ่อุปทาน และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินผลแบบจำลองใช้วิธีทดสอบแบบแบล็กบ็อก (Black Box Testing) ผลการวิจัยพบว่าแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบหลัก ผู้ส่งมอบ

ผู้ให้บริการ มหาวิทยาลัย การกระจาย ลูกค้า ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาโซ่อุปทาน และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศยอมรับแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทยมีความเหมาะสมระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.57 แสดงให้เห็นว่าแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย สามารถพัฒนาสารสนเทศได้

คำสำคัญ : แบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทาน,การจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศ;
สถาบันอุดมศึกษาของไทย

Abstract

This paper discusses supply chain Information model for excellence development plan management for Thai higher education institutions that can store research data, personnel, evaluation results, performance indicators, and indicators of organizational potential of each group in higher education institutions. The ultimate aims of research was 1) to develop supply chain Information model for excellence development plan management for Thai higher education institutions. 2) to assess supply chain Information model for excellence development plan management for Thai higher education institutions. The research methodology consisted of six phases:: 1) Study related documents and research. 2) the drafting of preliminary the research framework for the model 3) Develop the model. 4) Develop a questionnaire forward to the experts in order to ask their opinions on appropriateness of the model. 5) Propose the model to experts. 6) Gathering and analyzing data to find the arithmetic mean and standard deviation of each component. The sample group in the study consists of sixteen experts in the field of supply chain and information technology and communication. All experts using purposive sampling method. Data were analyzed by arithmetic mean and standard deviation. The assessment of model using Black-Box technique. Research results show that supply chain Information model for excellence development plan management for Thai higher education institutions comprises of 6 components, namely, Main components, Suppliers, Service provider University, distribution,

Customers. All experts in the field of supply chain and information technology and communication concur about supply chain Information model for excellence development plan management for Thai higher education institutions was a high level. The arithmetic mean of 3.71 and standard deviation of 0.57, which implies supply chain Information model for excellence development plan management for Thai higher education institutions aims to develop an information.

Keywords: *Supply chain Information model; excellence development plan management; Thai higher education institutions*

บทนำ

กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) สถาบันอุดมศึกษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน และอนาคต ทั้งในเรื่อง ระบบเศรษฐกิจ การแข่งขันเทคโนโลยีนโยบายทางการเมือง สภาพแวดล้อมทางสังคมภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ได้รับความกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความสลับซับซ้อน (Complexity) และความคลุมเครือ (Ambiguity) เหล่านี้ หรือที่เรียกว่า “VUCA World” รวมถึง การเปลี่ยนแปลงด้านนวัตกรรมอย่างพลิกผัน (Disruptive Innovation) เป็นตัวเร่งและบีบบังคับให้การบริหารของสถาบันอุดมศึกษา จึงมีความจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร และสังคม
2. แนวโน้ม และโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศ จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19
3. การจ้างงาน และอาชีพที่เปลี่ยนไป ทำให้ความสนใจและรูปแบบการเรียนรู้เปลี่ยนไป เป็นผลทำให้จำนวนนักศึกษาลดลงทุกสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
4. นโยบายของรัฐบาลในการสนับสนุนงบประมาณแก่สถาบันอุดมศึกษาลดลงจึงทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องพึ่งพาเงินรายได้จากค่าธรรมเนียมการศึกษาเพิ่มขึ้น และพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 45 การทำคำขอ และการจัดสรรงบประมาณสำหรับอุดมศึกษา
5. งบลงทุน และงบเงินอุดหนุนเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา และการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศ และเงินอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยสถานนโยบายการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ เพื่อใช้ในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม

6. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะต้องปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการบริหารจัดการและหลักสูตรการเรียนการสอนที่ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ รวมทั้งอาชีพที่เปลี่ยนแปลงตามทิศทางของกระแสโลก

7. งานวิจัยและนวัตกรรม และงานบริการวิชาการ ยังไม่สร้างประโยชน์ให้กับสถาบันอุดมศึกษา และสังคมเท่าที่ควร ไม่สามารถตอบโจทย์ปัญหาและการพัฒนาของภาคได้ประเทศ และโลกได้ (กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 2564)

ดังนั้น การทำแผนพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษามีความสำคัญมาก เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งผลิตผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในสาขาต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องมีความเป็นผู้นำทางวิชาการ เพื่อผลิตผลงานทางวิชาการในแต่ละสาขาออกมา ซึ่งหากสถาบันอุดมศึกษาไม่มีความเป็นเลิศทางวิชาการแล้ว ความรู้ในสาขาต่าง ๆ ก็จะไม่มีความเจริญก้าวหน้าเป็นเพียงการถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการเท่านั้น แต่ไม่มีการคิดค้นสิ่งใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่กำลังพัฒนาขึ้น หากสถาบันอุดมศึกษาไม่มีความเป็นเลิศทางวิชาการแล้วก็จะไม่มีความรู้ใหม่ ๆ ออกมาในแต่ละสาขา จำเป็นต้องพึ่งพาความรู้จากต่างประเทศเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนในประเทศซึ่งนอกจากประเทศของเราจะไม่ก้าวหน้าเพราะต้องรอความรู้ที่จะนำเข้ามาจากต่างประเทศแล้ว ความรู้ที่นำเข้ามานั้นก็อาจไม่สอดคล้องกับลักษณะของประเทศ ซึ่งหากเรามีการคิดค้นความรู้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะของประเทศก็จะทำให้ประเทศชาติของเราพัฒนาไปอย่างมั่นคง (สุภิชฌาณศรีเยี่ยม, 2552) ขณะที่ภาคการศึกษาของรัฐและเอกชนเอกชนได้ก้าวไปสู่ระบบห่วงโซ่อุปทาน เพราะต้องมีการแข่งขันกันอย่างสูง ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ซึ่งนับวันจะรุนแรงมากขึ้น จึงมีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการทำงานมาทำงานในองค์กรของตน เพื่อเพิ่มผลผลิต การพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมี ทรัพยากร และข้อมูลเพียงพอที่จะสร้างคุณค่าให้กับองค์กร เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อลูกค้า ฉะนั้น ระบบห่วงโซ่อุปทาน จึงเป็นหัวใจที่จะช่วยสนับสนุน กิจกรรมข้อมูล ข่าวสาร ทรัพยากรได้ดี ส่งผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างราบรื่น ตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงขั้นปลายน้ำ สามารถตรวจสอบระบบข้อมูลได้รวดเร็ว ในทุกขั้นตอนของระบบห่วงโซ่อุปทาน ให้เกิดประสิทธิผลทำให้องค์กร ดำเนินไปตามกลยุทธ์ที่ได้วางไว้ และสามารถเพิ่มคุณค่าให้กับองค์กร และผู้บริโภค (อรรถพล จันทร์สมุด, 2563) จากการตระหนักนี้ ผู้วิจัยจึงได้ตัดสินใจ พัฒนาแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย มาใช้เพิ่มมูลค่า (Enhance Value) สร้างความเลิศสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าหรือผู้บริโภค

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาพัฒนาแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย
2. เพื่อประเมินพัฒนาแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรรถพล จันทรสมุทร (2563) เขียนบทความเกี่ยวกับแบบจำลองระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการงานวิจัยในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความสำคัญสำหรับการใช้แบบจำลองให้ประสิทธิภาพรวมถึงการประยุกต์ใช้ในการทำงานจริง จากการค้นหาบททวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการจัดการห่วงโซ่อุปทาน และเทคโนโลยีสารสนเทศในสถาบันอุดมศึกษา วัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและประเมินแบบจำลองระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการงานวิจัยในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษา ประชากร คือ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านห่วงโซ่อุปทาน จำนวน 5 ท่าน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 2 ท่าน ด้านงานวิจัย จำนวน 3 ท่าน รวมผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดจำนวน 10 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ประเมินความเหมาะสมของแบบจำลองระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการงานวิจัยในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษา 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเหมาะสมขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบของผู้ส่งมอบ ผู้ผลิตงานวิจัย ลูกจ้างงานวิจัย และผู้บริโภค สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประเมินผลแบบจำลองระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการงานวิจัยในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาใช้วิธีทดสอบแบบแบล็กบ็อก (Black Box Testing) ผลการประเมินแบบจำลองภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 สรุปว่า สามารถนำแบบจำลองระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการงานวิจัยในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนการพัฒนาระบบสารสนเทศได้

สุดาสวรรค์ งามมงคลวงศ์ และณมน จีรังสุวรรณ (2557) ได้พัฒนา รูปแบบการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยด้วยอิเล็กทรอนิกส์ซัพพลายเชน โดยมีขอบเขตของประชากรเป็นกลุ่มสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปและวัฒนธรรมจำนวน 19 สถาบัน ซึ่งวิธีการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (Documentary study) เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยจากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้บริหารสำนักวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับบริบทการบริหารจัดการงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ภายในมหาวิทยาลัยโดยมีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling

random) และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple sampling random) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 5 สถาบัน และดำเนินการนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) 2) การสังเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยด้วยอิเล็กทรอนิกส์ซัพพลายเชน โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหารหน่วยงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษากลุ่มตัวอย่าง มาทำการสรุปเป็นประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มต่าง ๆ จำนวน 15 ท่าน จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียงและจำแนกอย่างเป็นระบบนำมาตีความหมาย เชื่อมโยงความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้เพื่อนำไปร่างเป็นรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยด้วยอิเล็กทรอนิกส์ซัพพลายเชนและ 3) นำข้อมูลจากการสังเคราะห์และองค์ความรู้ที่ได้มาร่างเป็นรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยด้วยอิเล็กทรอนิกส์ซัพพลายเชน และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ โดยมีประเด็นในการประเมิน จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards) (2) ด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) (3) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) (4) ด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards) จำนวน 12 ท่าน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) และผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอันนันทามติเพื่อให้ได้รูปแบบที่สมบูรณ์และเหมาะสม เพื่อนำผลที่ได้ไปออกแบบและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยด้วยอิเล็กทรอนิกส์ซัพพลายเชน ตามแนวทางทฤษฎีวงจรการพัฒนา ระบบ (System Development Life Cycle : SDLC) ต่อไป

โดยผลการวิจัย พบว่า

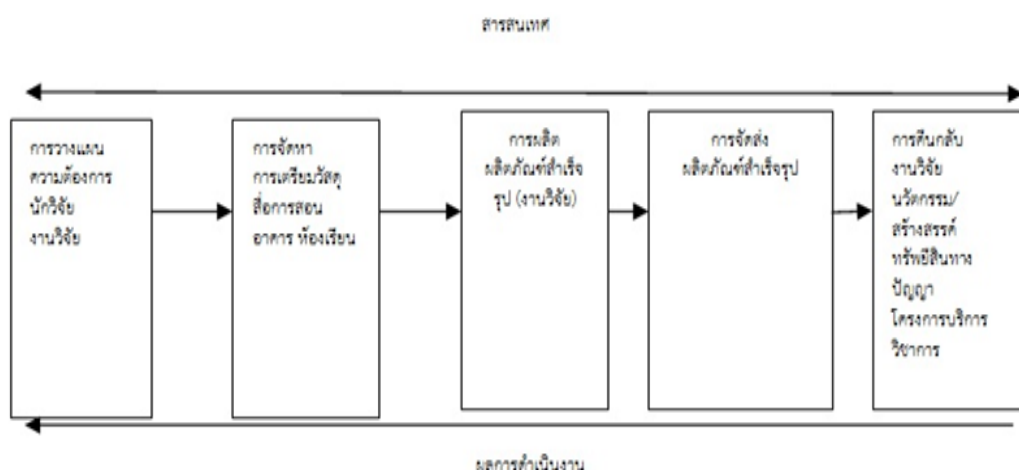
1. รูปแบบการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยด้วยอิเล็กทรอนิกส์ซัพพลายเชนประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ องค์ประกอบด้านการส่งมอบเงินทุนวิจัย (Research Suppliers) องค์ประกอบด้านการให้บริการงานวิจัย (Research Service Provider) และองค์ประกอบด้านการใช้ประโยชน์งานวิจัย (Research Customers) โดยมีระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สนับสนุนการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ประกอบด้วย 3 ระบบหลัก คือ ระบบบริหารจัดการ ผู้ส่งมอบเงินทุนวิจัย (Research Supplier Management System : RSMS) ระบบการให้บริการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัย (Research Service Provider System : RSPS) ระบบการบริหารจัดการผู้ใช้ประโยชน์งานวิจัย (Research Customer Management System : RCMS) และระบบการประสานงานวิจัย (Research Coordinate System: RCS) โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศตามวงจรคุณภาพ

(PDCA) ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การติดตามตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุง (Action)

2. ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อร่างรูปแบบการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยด้วยอิเล็กทรอนิกส์ฯพลาเยนทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.32

สารสนเทศกับการบริหารห่วงโซ่อุปทาน หมายถึง กระบวนการดำเนินกิจกรรม ได้แก่ คน เทคโนโลยี กิจกรรม ข้อมูลข่าวสาร และทรัพยากร มาประยุกต์เข้าด้วยกัน ตั้งแต่การวางแผน การจัดหา การผลิต การ การคืนกลับ คู่กับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (information technology and communication) กระบวนการทั้งหมดจะประสานกันอย่างคล่อง ไปในทิศทางที่สร้างความพอใจสูงสุดให้ลูกค้า และยังสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับองค์กร เช่น งานวิจัย การผลิตบัณฑิต เพื่อสร้างความพอใจให้กับลูกค้า

Michale Hugos (2006) กล่าวถึง แบบจำลอง SCOR พัฒนาโดย สภาห่วงโซ่อุปทาน กล่าวว่า “กิจกรรมพื้นฐานแสดงให้เห็นกิจกรรมหลัก 5 กระบวนการ ได้แก่ การวางแผน การจัดการ การผลิต การจัดส่ง และการคืนกลับกิจกรรมดังกล่าว จะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ เพื่อสร้างมูลค่าให้กับปัจจัยการผลิต โดยเริ่มตั้งแต่ การวิเคราะห์ในระดับ กลวิธีห่วงโซ่อุปทานการศึกษา กลยุทธ์การใช้สารสนเทศ เพื่อตัดสินใจได้อย่างอิงจากเป้าหมายหลักขององค์กร คือ การทำวิจัยให้มีประโยชน์สูงสุดเพื่อสังคม“ เพื่อให้ผลผลิตเป็นไปตามความต้องการเป็นการส่งผลให้สถาบันการศึกษาจัดการศึกษามีนวัตกรรม งานวิจัยบริหารจัดการข้อมูลเป็นระบบมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถูกต้อง รวดเร็วเพิ่มเป็นที่ยอมรับของสังคมด้วยกลยุทธ์ของห่วงโซ่อุปทาน ดังภาพที่ 1

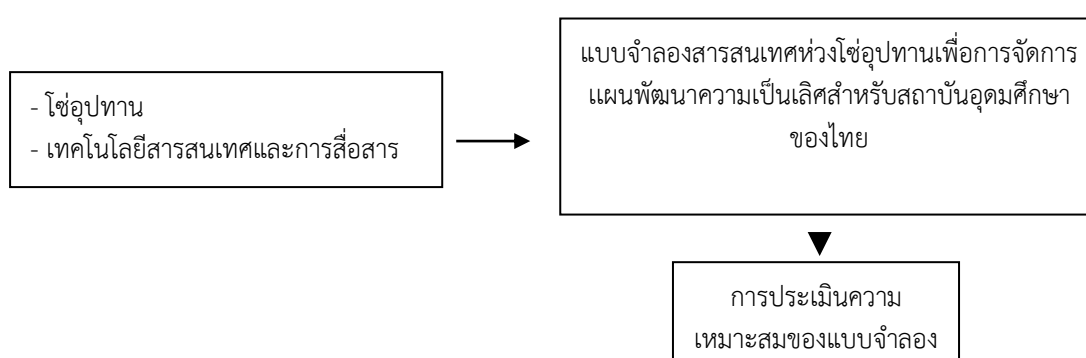
ภาพที่ 1 แสดงการไหลของสารสนเทศกับห่วงโซ่อุปทานการศึกษา (อรรถพล จันทรสมุทร ,2563 ;

Supply Chain Council, 2012)

ระเบียบวิธีวิจัย

แนวคิดการวิจัย

แนวคิดการวิจัยของแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทยปัจจัยที่นำมาใช้ในการพิจารณา ได้แก่ การวิเคราะห์เอกสารห่วงโซ่อุปทาน คู่มือการประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง) และการประเมินผลของแบบจำลอง ดังรายละเอียดในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย

ขอบเขตการศึกษา

ประชากร ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านห่วงโซ่อุปทาน และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 16 คน ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 2 ปี

ตัวแปรของการศึกษา

ตัวแปรต้น คือ แบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย

ตัวแปรตาม คือ ผลการประเมินแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษางานวิจัย

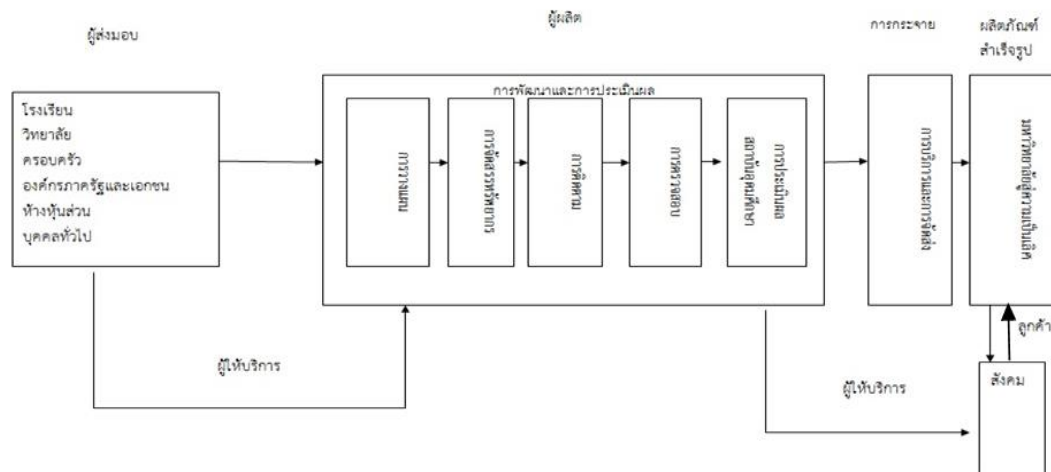
แบบสอบถามประเมินแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย

การดำเนินงานวิจัยมี ดังนี้

1. ศึกษา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย
2. ร่างแนวคิดการวิจัยของแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย เบื้องต้น ข้อ 1
3. พัฒนาแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย
4. จัดทำแบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ และส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบหลักผู้ส่งมอบ ผู้ให้บริการ มหาวิทยาลัย การกระจาย ลูกค้า การตอบสนอง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบหาความเที่ยงตรง ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 มาใช้เป็นข้อคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ซึ่งได้ตรวจสอบแบบสอบถามแล้วเห็นว่าแบบสอบถามทุกข้อผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงครอบคลุมแต่ละองค์ประกอบส่วนข้อที่มี IOC ต่ำกว่า 0.5 ผู้วิจัย ได้นำมาปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ ผู้ทรงคุณวุฒิโดยแบบสอบถามในเครื่องมือมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.7-1.0
5. เสนอแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทยต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 16 คน ประเมินแบบจำลอง
6. วิเคราะห์ข้อมูลแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตามเกณฑ์การชั่งน้ำหนักความเหมาะสมของการออกแบบโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าห้าแบบของ Likert (ประคอง กรรณสูต, 2528 ; มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2561)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถอธิบายได้ในภาพที่ 3 ดังนี้

ภาพที่ 3 แบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย

ตารางที่ 1 ตารางผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กิจกรรม	ความต้องการสารสนเทศ
1. ผู้ส่งมอบ - โรงเรียน - วิทยาลัย - ครอบครัว - องค์กรภาครัฐและเอกชน - ห้างหุ้นส่วน - บุคคลทั่วไป	- การส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก่อนได้แก่ คน เทคโนโลยี กิจกรรม ข้อมูลข่าวสาร และทรัพยากร ฯลฯ เป็นต้น	- ลดขั้นตอน การปฏิบัติงาน
1. ผู้ให้บริการ	- การสนับสนุนประกอบด้วยองค์กร โครงสร้างพื้นฐาน การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์การพัฒนาเทคโนโลยี และการจัดซื้อจัดจ้าง	- ตอบสนองที่รวดเร็ว และสืบค้นได้ง่าย

ตารางที่ 1 ตารางผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ต่อ)

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กิจกรรม	ความต้องการสารสนเทศ
3. ผู้ผลิต การพัฒนาและการประเมินผลศักยภาพองค์กรและผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา 3.1 การวางแผน 3.2 การจัดสรรทรัพยากร 3.3 การติดตาม 3.4 การตรวจสอบ 3.5 การประเมินผลสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา	- ความต้องการแผนพัฒนาความเป็นเลิศ - การกำหนดการสินทรัพย์หรือทรัพยากรวัตถุดิบอื่นๆ ที่ช่วยสนับสนุนเป้าหมายขององค์กร - การเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานตามแผนที่มีการกำหนดไว้แล้ว เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจ แก้ไขปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผน - ผลการปฏิบัติงานตรวจสอบของผู้ตรวจสอบที่เกิดขึ้นจริงในการดำเนินงานเพื่อให้ทราบผลการดำเนินงานบรรลุผลตามเป้าหมาย - การติดตามตามตัวชี้วัดโดยพิจารณาจากศักยภาพองค์กรและผลการดำเนินงาน ของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีแนวทาง ได้แก่ ก่อนการประเมินการใช้ตัวชี้วัดประเมิน และการใช้ผลการประเมินประกอบการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา	- จัดเก็บข้อมูลเป็นระบบไม่สูญหาย - ประมวลผลข้อมูลได้ถูกต้อง - ตอบสนองที่รวดเร็ว - ประมวลผลข้อมูลได้ถูกต้อง - จัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ สืบค้นข้อมูลได้ง่าย

ตารางที่ 1 ตารางผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ต่อ)

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กิจกรรม	ความต้องการสารสนเทศ
4 การกระจาย	การจัดส่งสินค้าสำเร็จรูป และการบริการเพื่อให้สอดคล้องกับแผนที่วางไว้	- จัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ
5 ผลลัพธ์ความสำเร็จรูป	ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาตามจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ที่กำหนด	- ประมวลผลข้อมูลได้ถูกต้อง
6 ลูกค้า	สังคม หรือ สถาบันอุดมศึกษาที่มีความเป็นเลิศของแต่ละกลุ่ม	- ช่วยให้การปฏิบัติงานมีความรวดเร็ว

คำอธิบายแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย ดังนี้

1. ผู้ส่งมอบ

ผู้ส่งมอบ หมายถึง ผู้ส่งวัตถุดิบ ให้กับมหาวิทยาลัย ได้แก่ โรงเรียน วิทยาลัย ครอบครัวยุทธศาสตร์และเอกชน ห้างหุ้นส่วน บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นผู้ส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก่อน ได้แก่ คนเทคโนโลยี กิจกรรม ข้อมูลข่าวสาร และทรัพยากร มาประยุกต์เข้าด้วยกันบนคอมพิวเตอร์ที่สามารถประมวลผล และจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ

2. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการ หมายถึง กิจกรรมสนับสนุนที่ช่วยให้กิจกรรมหลักดำเนินไปอย่างราบรื่น กิจกรรมสนับสนุนประกอบด้วยองค์กรโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการทรัพยากรมนุษย์การพัฒนาเทคโนโลยี และการจัดซื้อจัดจ้าง

3. ผู้ผลิต

ผู้ผลิต คือ ผู้ให้บริการหรือมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่พัฒนาและการประเมินผลศักยภาพองค์กรและผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา เริ่มจาก การวางแผน การจัดสรรทรัพยากร การติดตาม การตรวจสอบ การประเมินผลสถาบันอุดมศึกษาของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

3.1 พัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research)

3.2 พัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology Development and Innovation)

3.3 พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

3.4 ผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพสาขาเฉพาะ (Development of Professionals and Specialists)

ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาของแต่ละกลุ่ม จะมีตัวชี้วัดสำหรับแต่ละกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ประเภท คือ ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานในปัจจุบัน (Performance indicators) และตัวชี้วัดที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาในอนาคต (Potential indicators) ทั้งนี้ ตัวชี้วัด ดังกล่าวเป็นตัวแทน (Proxy) การวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์การปฏิรูปสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลง ในการพิจารณาผลการดำเนินงาน (Performance) และศักยภาพ (Potential) ของสถาบันที่เป็นอยู่หรือมีอยู่แล้ว มีลักษณะบ่งบอกถึงกลุ่มสถาบัน (Differentiator) และรวมถึงระดับกลุ่มสาขาวิชา ในการประเมินสถาบันอุดมศึกษาจะประเมินตามตัวชี้วัดโดยพิจารณาจากศักยภาพองค์กรและผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา มีแนวทางการประเมิน ดังนี้

1. ก่อนการประเมิน จำเป็นต้องทำความเข้าใจหลักการของการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ นิยาม และเป้าหมาย ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม รวมทั้งตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน ตัวชี้วัดศักยภาพขององค์กรของแต่ละกลุ่มที่กำหนดในส่วนที่ 2 เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของลักษณะกลุ่มของสถาบันอุดมศึกษา และพันธกิจของสถาบันของแต่ละหน่วยงาน

2. การใช้ตัวชี้วัดประเมิน ทำการศึกษา รายการประเภทตัวชี้วัด สำคัญ สำคัญ สูตรการคำนวณ ตัวชี้วัด ข้อมูลที่ต้องการตามที่กำหนดของแต่ละตัวชี้วัด และเกณฑ์การพิจารณาระดับผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแต่ละประเภท ของแต่ละกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ดำเนินการไว้

3. การใช้ผลการประเมินประกอบการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ผลการประเมินสะท้อนผลการดำเนินงานและศักยภาพของสถาบันว่าสถาบันมีความพร้อมอยู่ระดับใดหรือกลุ่มใด ร่วมกับการพิจารณาปรัชญาการก่อตั้งสถาบัน พันธกิจ เป้าหมาย เพื่อประกอบการกำหนดจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของสถาบัน (Strategic Focus) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในการสร้างทรัพยากรบุคคล สร้างองค์ความรู้แห่งอนาคต สร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และลดความเหลื่อมล้ำ นำไปสู่การเพิ่มศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

4 การกระจาย

การกระจาย คือ การจัดส่งสินค้าสำเร็จรูป การบริการเพื่อให้สอดคล้องกับแผนที่วางไว้ ดำเนินการผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สามารถรายงานประมวผลเป็นระบบ

5 ผลลัพธ์สำเร็จรูป

ผลลัพธ์สำเร็จรูป กล่าวถึง ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาตามจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ที่กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเลือกสังกัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามที่กฎกระทรวง

กำหนดให้ โดยต้องประเมินตนเองตามตัวชี้วัดศักยภาพองค์กรและตัวชี้ผลการดำเนินงานของแต่ละกลุ่ม และจัดทำแผนพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา แผนการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศ หรือแผนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาด้านอื่น เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณโดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำแผนพัฒนาดังกล่าวให้สอดคล้องกับผลการดำเนินงาน และศักยภาพองค์กรที่อาจเน้นกระบวนการสร้าง เพิ่ม ลด ตัดออก ไปสู่การปฏิรูปเปลี่ยนแปลงการพัฒนาสิ่งใหม่ที่น่าไปสู่การปฏิรูปสถาบันอุดมศึกษาที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ โดยทำเป็นข้อตกลงการดำเนินงาน (Performance Agreement) ด้วยการสนับสนุนของหน่วยงานต้นสังกัด เสนอต่อคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามที่กำหนด

6 ลูกค้ำ

ลูกค้ำ หมายถึง กิจกรรมปลายทางของห่วงโซ่อุปทาน สร้างประโยชน์ให้กับสังคม ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาที่มีความเป็นเลิศของแต่ละกลุ่ม ในทางตรงกันข้ามลูกค้ำถือเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ท้ายสุดจะเพิ่มมูลค่า (Value Add) สร้างความเลิศสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงสร้างความพึงพอใจให้กับผู้บริโภค(กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม, 2560; อรรถพล จันทรสมุทร, 2563; 2566 ; อรรถพล จันทรสมุทร และ พัลลภ ปิริยะสุรวงศ์, 2559;อรรถพล จันทรสมุทร, ทศนีย์ ลักษณะภิชนัช, 2566 ; Chansamut & Piriyasurawong, 2014, 2019 ; Habib, 2009 ; Md. Habib and Jungthirapanich, 2008, 2009, 2010)

ตารางที่ 2 ผลการประเมินแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย

หัวข้อประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
1. องค์ประกอบหลัก			
1.1 ผู้ส่งมอบ	3.75	0.44	มาก
1.2 ผู้ให้บริการ	3.68	0.47	มาก
1.3 ผู้ผลิต	3.62	0.61	มาก
1.4 การกระจาย	3.62	0.50	มาก
1.5 ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป	3.68	0.47	มาก
1.6 ลูกค้ำ	3.62	0.71	มาก
รวม	3.66	0.54	มาก

ตารางที่ 2 ผลการประเมินแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย (ต่อ)

หัวข้อประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
2. ผู้ส่งมอบ			
2.1 โรงเรียน	3.56	0.51	มาก
2.2 วิทยาลัย	3.68	0.47	มาก
2.3 ครอบครัว	3.68	0.70	มาก
2.4 องค์กรภาครัฐและเอกชน	3.81	0.54	มาก
2.5 ห้างหุ้นส่วน	3.68	0.47	มาก
2.6 บุคคลทั่วไป	3.75	0.57	มาก
รวม	3.69	0.54	มาก
3. ผู้ให้บริการ			
3.1 ผู้ให้บริการ	3.68	0.70	มาก
รวม	3.68	0.70	มาก
4. ผู้ผลิต			
4.1 การวางแผน	3.68	0.70	มาก
4.2 การจัดสรรทรัพยากร	3.75	0.57	มาก
4.3 การติดตาม	3.75	0.68	มาก
4.4 การตรวจสอบ	3.68	0.47	มาก
4.5 การประเมินผลสถาบันอุดมศึกษา	3.75	0.68	มาก
รวม	3.75	0.62	มาก
5. การกระจาย			
5.1 การบริการและการจัดส่ง	3.68	0.47	มาก
รวม	3.68	0.47	มาก
6 ผลลัพธ์สำเร็จรูป			
6.1 มหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ	3.81	0.54	มาก
รวม	3.81	0.54	มาก

ตารางที่ 2 ผลการประเมินแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย (ต่อ)

หัวข้อประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
7 ลูกค้ำ			
7.1 สังคม	3.75	0.57	มาก
รวม	3.75	0.57	มาก
สรุปผลการประเมินทั้งหมด	3.71	0.57	มาก

จากตารางที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิสภาห่วงโซ่อุปทาน และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ยอมรับแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย มีความเหมาะสมระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.57

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย แบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบหลัก ผู้ส่งมอบ ผู้ให้บริการ มหาวิทยาลัย การกระจาย ลูกค้ำ ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดในสาขาห่วงโซ่อุปทาน และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ยอมรับแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย มีความเหมาะสมระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 แสดงให้เห็นว่าแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย สามารถช่วยพัฒนาสารสนเทศได้

การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1 การอภิปราย

ผลการวิจัย พบว่า แบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทยผ่านการประเมินกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านห่วงโซ่อุปทาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารยอมรับแบบจำลอง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีกระบวนการอยู่ 2 ขั้นตอนได้แก่ 1) เพื่อพัฒนาแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย 2) เพื่อประเมินแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผน

พัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Habib, 2009; Md. Habib and Jungthirapanich, 2008, 2009, 2010) ได้ศึกษา การจัดการโซ่อุปทานในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอน เริ่มจาก ผู้ส่งมอบ ผู้ผลิตการศึกษา ลูกค้านักศึกษา และผู้บริโภคน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อรรถพล จันทร์สมุต , 2559 ; Chansamut & Piriya-surawong, 2014, 2019) ได้ศึกษา แบบจำลองระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า แบบจำลองจะประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ได้แก่ ผู้ส่งมอบ ผู้ผลิต ลูกค้าและผู้บริโภคน ที่สามารถควบคุมดำเนินการประสานงานข้อมูล ข่าวสาร ทรัพยากรมาประยุกต์รวมกันเพื่อนำไปสู่ผลิตภัณท์สำเร็จรูป แนวคิดนี้น่าจะสามารถพัฒนาระบบสารสนเทศได้

2 ข้อเสนอแนะ

2.1 แบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบหลัก ผู้ส่งมอบ ผู้ให้บริการ มหาวิทยาลัย การกระจาย ลูกค้า แบบจำลองมีความเหมาะสมในระดับมาก ดังนั้น ควรนำแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถาบันอุดมศึกษาของไทยเพื่อให้แบบจำลองมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรพัฒนาระบบสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทยเพื่อพัฒนาแบบจำลอง

2.3 ควรมีตัวอย่างของสถาบันอุดมศึกษาที่ได้พัฒนาแบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิตติกรรมประกาศ

แบบจำลองสารสนเทศห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการแผนพัฒนาความเป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสร็จ เรียบร้อยไปด้วยดี เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้า ปรับปรุง แก้ไขแบบจำลอง ให้มีความสมบูรณ์ ประกอบกับการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ออนไลน์) ได้แก่ จริยธรรมการวิจัยในคน ได้แก่ Human Subject Protection (HSP) ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2563 และ Responsible Conduct of Research (RCR) ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2563

เอกสารอ้างอิง

กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. (2564) แผนการพัฒนาความเป็นเลิศ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566-2570. ค้นเมื่อ15 เมษายน 2567.ค้นจาก <https://plan.sru.ac.th/sru-excellence-development-plan/>.

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (2560) **คู่มือการประเมินการกำหนด**

กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง) . ค้นเมื่อ 15 เมษายน 2567. ค้นจาก

[https://opchandra.ac.th/plan/images/pdf/sar%20University%20Strategic%20\(Repositioning\)%20-%20Final%20Update-V. 8-Date-17-June-2021.pdf](https://opchandra.ac.th/plan/images/pdf/sar%20University%20Strategic%20(Repositioning)%20-%20Final%20Update-V. 8-Date-17-June-2021.pdf)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.(2561). **การสำรวจความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการที่มีต่อ**

การบริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระนองประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ค้นเมื่อ

15 เมษายน 2567. ค้นจาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCINTER13/DRAWER007/GENERAL/DATA0000/00000286.PDF>

ประคอง กรรณสูต. (2528). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข).**

กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ ดร. ศรีสง่า.

สุดาสุวรรณ งามมงคลวงศ์ และณมน จีรังสุวรรณ (2557).รูปแบบการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยด้วยอิเล็กทรอนิกส์ซัพพลายเชน.

วารสารปัญญาภิวัฒน์ 6(1) : 97-114.

สุภัชฉาน ศรีเยี่ยม. (2552). การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ.

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3(2) : 6-12.

อรรถพล จันทรสมุทร (2559). ระบบสารสนเทศการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย**

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 36(2) : 210-221.

อรรถพล จันทรสมุทร (2563).แบบจำลองระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการงานวิจัยในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษา. **วารสารวิชาการ ปชมท. 9(2) : 113-121.**

อรรถพล จันทรสมุทร (2566). รูปแบบสารสนเทศเพื่อการจัดการงานก่อสร้างในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

กรุงเทพกรุงเทพมหานคร. **วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1 8(1): 131-139.**

อรรถพล จันทรสมุทร (2566). การพัฒนาแบบจำลองระบบห่วงโซ่อุปทานดิจิทัลเพื่อจัดการ

การศึกษาตามกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาในประเทศไทย. **วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1. 8(2) : 41-48.**

- อรรถพล จันทร์สมุด, ทศนีย์ ลักษณะภิชนชัช.(2566). แบบจำลองการดำเนินงานดิจิทัลเพื่อ
การจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในห่วงโซ่อุปทานสำหรับสถาบันอุดมศึกษา
ในประเทศไทย. **วารสารวิจัยและนวัตกรรมการอาชีวศึกษา**.7(2) : 90-97.
- Artaphon Chansamut, Pallop Piriyasurawong. (2014). Conceptual framework of SCM-
IS for curriculum management based on Thailand Qualifications
Framework for Higher Education. **International Journal of Managing Value
and Supply Chains (IJMVSC)**.5(4) : 33-45.
- Artaphon Chansamut, Pallop Piriyasurawong. (2019). Supply Chain Management
Information System for Curriculum Management Based on The National
Qualifications Framework for Higher Education. **Interattional Journal of
Supply Chain and operations Management (IJSOM)**. 6(1) : 88-93 .
- Habib. M, (2009). **An empirical Research of ITESECM: integrated tertiary educational
supply chain management model**. searched Retrieved on 27 May 2024.
from <http://www.academia.edu/MamunHabib>.
- Habib. M., and Jungthirapanich. C, (2009). **Research Framework of Education
Supply Chain, Research Supply Chain and Educational
Management for the Universities**. Retrieved on 27 May 2024
From <http://www.academia.edu/MamunHabib>.
- Habib. M., and Jungthirapanich. C, (2010). **An Empirical Study of Educational
Supply Chain Management for the Universities**. Retrieved on 27 May
2024. from <http://www.academia.edu/MamunHabib>.
- Habib. M., and Jungthirapanich. C, (2008). **Inteegrated Education Supply Chain
Management (IESCM) Model for the Universities**. Retrieved on 15 April
2024. from <http://www.academia.edu/MamunHabib>.
- Michale, H. .(2006). **Essentials of supply chain Management**. Retrieved on 27
May 2024. from [https://www.amazon.com/Essentials-Supply-Chain-
Management-2nd/dp/0471776343](https://www.amazon.com/Essentials-Supply-Chain-Management-2nd/dp/0471776343).
- Supply Chain Council,(2012). **SCOR Model**, Retrieved on 27 May 2024
from <http://supply-chain.org/>.